

Rozhodnutí Nejvyššího soudu SSR ze dne 14.11.1986, sp. zn. 8 Tz 94/86, ECLI:CZ:NS:1986:8.TZ.94.1986.1

Číslo: 44/1987

Právní věta: Otázka, který účastník cestnej premávky má prednosť v jazde na križovatke ciest neoznačených dopravnými značkami, je otázkou právnou, ktorú neprislúcha riešiť znalcovi.

Soud: Nejvyšší soud SSR

Datum rozhodnutí: 14.11.1986

Spisová značka: 8 Tz 94/86

Číslo rozhodnutí: 44

Číslo sešitu: 7-8

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Doprava

Předpisy: 100/1975 Sb.

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 44/I

I. Otázka, ktorý účastník cestnej premávky má prednosť v jazde na križovatke ciest neoznačených dopravnými značkami, je otázkou právnou, ktorú neprislúcha riešiť znalcovi.

II. Ustanovenie § 16 ods. 2 vyhl. č. 100/1975 Zb. o prednosti v jazde na križovatke ciest neoznačených dopravnými značkami platí aj pre križovatku účelovej komunikácie s inou cestou bez ohľadu na jej druh.

(Rozhodnutie Najvyššieho súdu SSR zo 14. 11. 1986 sp. zn. [8 Tz 94/86](#).)

Na základe sťažnosti pre porušenie zákona, ktorú podal generálny prokurátor SSR, Najvyšší súd SSR zrušil uznesenie Okresného súdu v Topolčanoch z 19. júna 1986 sp. zn. 2 T 120/86 a uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 28. augusta 1986 sp. zn. 3 To 316/86 a Okresnému súdu v Topolčanoch prikázal, aby vec obvineného J. Č. znovu prejednal a rozhodol.

Z odôvodnenia:

Okresný prokurátor v Topolčanoch podal na obvineného J. Č. obžalobu pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1, 2 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že 5. septembra 1985 asi o 15.45

hod. v Topolčanoch viedol svoje osobné motorové vozidlo zn. Škoda 110 L, ŠPZ TOA 17-34 po Puškinovej ulici, pričom na križovatke s účelovou komunikáciou medzi domami č. 1439 – 1442 nedal prednosť v jazde sprava prichádzajúcej bicyklistke Z. H., ktorá narazila do zadnej časti jeho vozidla. Pri dopravnej nehode poškodená utrpela triesťivú zlomeninu ľavého predkolenia s úlomkami, ktorá si vyžiadala liečenie spojené s práceneschopnosťou do 21 novembra 1985.

Okresný súd v Topolčanoch uznesením z 19. júla 1986 sp. zn. 2 T 120/86 vrátil vec podľa § 188 ods. 1 písm. f) prokurátorovi na došetrenie.

Krajský súd v Bratislave uznesením z 28. augusta 1986 sp. zn. 3 To 316/86 sťažnosť okresného prokurátora zamietol podľa § 148 ods. 1 písm. c) Tr. por.

Generálny prokurátor SSR podal v lehote uvedenej v § 272 Tr. por. proti právoplatnému uzneseniu krajského súdu sťažnosť pre porušenie zákona. Uvádza, že výsledkami vyšetrovania bol skutočný stav veci náležite zistený. Obvinený zavinil dopravnú nehodu tým, že v rozpore s § 16 ods. 2 vyhl. č. 100/1975 Zb. nedal prednosť v jazde poškodenej bicyklistke, ktorá vchádzala do križovatky z jeho pravej strany. Neboli preto splnené zákonné podmienky pre vrátenie veci prokurátorovi na došetrenie.

Najvyšší súd SSR preskúmal správnosť napadnutého uznesení krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že rozhodnutím krajského súdu, ako aj konaním, ktoré mu predchádzalo, bol porušený zákon v ustanoveniach § 148 ods. 1 písm. c), § 188 ods. 1 písm. f) Tr. por. v prospech obvineného.

Podľa dôvodov uznesenia súdu prvého stupňa nebolo dostatočne objasnené, či poškodená prichádzala na bicykli na Puškinovú ulicu po účelovej komunikácii, alebo či nevchádzala na Puškinovú ulicu z miesta ležiaceho mimo cesty. Preto súd prvého stupňa považoval za potrebné doplniť vyšetrovanie vykonaním vyšetrovacieho pokusu za účasti vedúceho odboru MHOD MsNV Topolčany S. V. Nepovažoval za náležite objasnené ani to, či obvinený mohol zbadať poškodenú a či bol povinný dať jej prednosť v jazde. Okresný súd považoval za potrebné pribrať do konania znalca z odboru dopravy, aby sa vyjadril k technike jazdy obvineného a zodpovedal aj otázku, či obvinený bol povinný rešpektovať pravidlo vyplývajúce u ustanovenia § 16 ods. 2 vyhl. č. 100/1975 Zb.

Krajský súd na rozdiel od súdu prvého stupňa dospel k záveru, že v zaujme náležitého objasnenia veci netreba znovu vykonať vyšetrovací pokus za účasti S. V. a pribrať do konania znalca. Považoval za potrebné odstrániť rozpor vo vyjadreniach poškodenej o tom, či prichádzala do križovatky po ceste z Kalinčiakovej ulice alebo z miesta medzi blokmi domov, aby sa zistilo, či vchádzala na bicykli do križovatky po ceste alebo z miesta mimo cesty, ako to má na mysli § 17 ods. 1 vyhl. č. 100/1975 Zb.

Najvyšší súd SSR po preskúmaní dôkazného materiálu zistil, že vec je po skutkovej stránke náležite objasnená a netreba vykonať došetrenie ani v tých smeroch, ktoré naznačuje v svojom rozhodnutí krajský súd.

Z doterajšieho dokazovania je úplne zrejmé, že obvinený viedol osobné motorové vozidlo po Puškinovej ulici v Topolčanoch, ktorá je podľa vyjadrenia Mestského národného výboru v Topolčanoch ako kompetentného orgánu štátneho odborného dozoru nad miestnymi a účelovými komunikáciami miestnou komunikáciou v správe Obvodných technických služieb Topolčany (porov. § 3c ods. 1 písm. c/ zák. č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciach, v znení neskorších predpisov, úplné znenie pod č. 55/1984 Zb.).

Miesto, v ktorom došlo k dopravnej nehode, sa nachádza na križovatke Puškinovej ulice a

Kalinčiakovej ulice, vyúsťujúcej do Puškinovej ulice z ľavej strany v smere jazdy obvineného, a nepomenovanej účelovej komunikácie, ktorá vedie medzi budovami č. 1439 a 1442 a vyúsťuje do Puškinovej ulice z pravej strany v smere jazdy obvineného a ktorú má v správe Okresný bytový podnik Topoľčany (porov. plánsky miesta nehody, plánok vyšetrovacieho pokusu, fotodokumentáciu, písomné vyjadrenie Mestského národného výboru v Topoľčanoch o povahe cesty medzi budovami).

V čase nehody nebola Puškinová ulica označená žiadnymi dopravnými značkami, t. j. ani značkou D 1a „Hlavná cesta“. Pri vyústení Kalinčiakovej ulice na Puškinovú ulicu bola umiestnená značka C 1a „Daj prednosť v jazde“. Na ceste medzi uvedenými budovami (účelovej komunikácii) nebola v kritickom čase umiestnená žiadna dopravná značka.

Z doterajšieho dokazovania, vrátane výpovedí obvineného a výsledkov vyšetrovacieho pokusu nepochybne vyplýva, že poškodená vošla na bicykli do uvedenej križovatky z pravej strany v smere jazdy obvineného, a to z účelovej komunikácie vedúcej medzi budovami č. 1439 a 1442. K nehode aj podľa výpovedí obvineného došlo vtedy, keď sa vozidlo nachádzalo málo za stredom križovatky. Poškodená narazila s bicyklom do pravej zadnej časti motorového vozidla. Z fotografickej dokumentácie pri vyšetrovaní pokusu je zrejmé aj to, že z Puškinovej ulice zo smeru jazdy obvineného je dobrý výhľad na cestu sprava, po ktorej prichádzala poškodená na bicykli.

Z uvedeného vyplýva, že v posudzovanej veci je skutkový stav náležite zistený, a že preto neboli splnené podmienky pre postup podľa § 188 ods. 1 písm. f) Tr. por.

Zostáva posúdiť iba právnu problematiku veci, najmä zodpovedať otázku, či obvinený vol povinný dať prednosť v jazde bicyklistke, ktorá na cestách neoznačených dopravnými značkami vchádzala na Puškinovú ulicu z pravej strany v smere jazdy obvineného, ale pohybovala sa len po účelovej komunikácii na rozdiel od obvineného, ktorý vozidlo viedol po miestnej komunikácii.

Riešenie uvedenej otázky prislúcha orgánom trestného konania, a nie znalcovi, ako sa domnieva okresná súd (porov. § 107 ods. 1 Tr. por.).

Pri riešení naznačenej právnej problematiky treba vziať do úvahy predpis citovaného zákona o pozemných komunikáciách a jeho vykonávacej vyhlášky č. 35/1984 Zb., podľa ktorých sa pozemné komunikácie rozdeľujú podľa významu, určenia a technického vybavenia na diaľnice, cesty, miestne komunikácie a účelové komunikácie (porov. § 1 ods. 2 cit. zák.), ak aj ustanovenie § 2 ods. 1 vyhl. č. 100/1975 Zb. o pravidlách cestnej premávky, z ktorého je zrejmé, že cestnou premávkou sa rozumie premávka na pozemných komunikáciách (ďalej vo vyhláške len cestách).

Ďalej treba prizerať na ustanovenie § 7 ods. 13 vyhl. č. 100/1975 Zb., z ktorého možno jednoznačne vyvodiť, že križovatkou sa rozumie miesto, v ktorom sa pretínajú alebo stykajú trasy dvoch alebo viacerých ciest bez ohľadu na ich charakter, pravda okrem prípadu, že ide o vyústenie poľnej alebo lesnej cesty na cestu, kedy nejde o križovátku. O takýto prípad však v posudzovanej veci nejde.

V danom prípade nejde ani o vchádzanie na cestu z miesta ležiaceho mimo cesty v zmysle § 17 ods. 1 vyhl. č. 100/1975 Zb. tak, ako sa to naznačuje v rozhodnutí súdu druhého stupňa. Krajský súd zrejmé prihliadol, že v zmysle § 22 cit. zákona o pozemných komunikáciách účelové komunikácie slúžia okrem iného aj na spojenie jednotlivých objektov a nehnuteľností s ostatnými pozemnými komunikáciami, čomu nepochybne slúžila aj účelová komunikácia vedúca medzi budovami č. 1439 a 1442 a vyúsťujúca na miestnu komunikáciu, t. j. Puškinovu ulicu. Krajský súd si neuvedomil, že miestom ležiacim mimo cesty sa v zmysle § 17 ods. 1 vyhl. č. 100/1975 Zb. rozumejú rôzne objekty a nehnuteľnosti, ktoré sa nachádzajú pri komunikácii (t. j. pri ceste), ako napr. dom, dvor, záhrada, garáž, parkovisko, čerpacia stanica a pod.; pri vychádzaní z nich na cestu je vodič povinný dať prednosť v jazde vozidlám idúcim po ceste, obdobne ako vodič, ktorý vychádza na cestu z poľnej

alebo lesnej cesty.

Vzhľadom na to, že v kritickom čase neboli označené dopravnými značkami ani Puškinova ulica, po ktorej prichádzal s vozidlom obvinený, ani účelová komunikácia, po ktorej prichádzala poškodená na bicykli, bude potrebné aplikovať na posudzovaný prípad ustanovenie § 16 ods. 2 vyhl. č 100/1975 Zb., ktoré upravuje prednosť v jazde pre vozidlá prichádzajúce na križovatku po cestách neoznačených značkami.